

Posamezna številka:

1 krono.

TABOR* izhaja vsak dan, razven nedelje in praznikov, ob 18. uri z našim naslednjim dnevnim izdajem 180 k., polletno 90 K., letno 180 K., mesečno 15 K. Inzerati po dogovoru. Pri večkratnih objavah popust.

Naročniki: pri upravitelji TABOR*, MARIBOR, Jarcova ulica št. 4.

POŠTNA PAVŠALIRANA

TABOR

Posamezna številka:

1 krono.

UREDNIŠTVO se nahaja v Mariboru, Jarcova ul. št. 4, I. nadstropje. Telefon intern. št. 276. UPRAVA se nahaja v Jarcovi ulici št. 4, pritličje, desno. Telefon št. 24. BHS poštnoštevilni znak št. 11.787.

Na naročila brez denarja se ne odziva. — Rokopisi se ne vračajo.

Leto: I.

Maribor, sredo 1. decembra 1920

Številka: 81.

Splošen izid. volitev v našo ustavodajno skupščino. Radikalci in demokrati najmočnejši. — Natančen izid v Sloveniji. — Zakon o opciji.

Prvi december.

Maribor, 30. novembra.

Ko smo 29. oktobra praznovali drugo obletnico osvobodjenja, smo se z bridkostjo v duši spominjali vseh onih ozemelj in bratov, ki so kljub toliko oznanjevanju pravici zapadli v oblast krivice ter morali vsled višje sile zapadnega imperijalizma sprejeti na svoja zamena suženjski jarem. Toda tedaj še nismo imeli za seboj Sante Margherite in v naših sreih je bilo še vedno upanje, čeprav medlo in šibko, da nam bo mogoče rešiti vsaj del naše po Italiji zasedene zemlje z biserom našega Kvarnera, z našo Reko. Pa tudi to naše poslednje upanje je porušila Santa Margherita. A kljub temu nismo klonili, verjeli smo še vedno v svojo lastno moč in silo, ki bo izvajala posledice iz one grenke šole v Santi Margheriti ter popolnoma preuredila naše notranje življenje. Sramote in bridkosti, ki nas je zadela pri pogajanjih z Italijo, smo bili krivi sami, kriva jo je bila naša notranja razdrapanost in iz te izvira oča nemot.

Samospoznanje je najboljša pot k poboljšanju — pravi pregovor in tako smo tudi mi upali, da bomo 1. decembra, drugo obletnico našega popolnega ujedinjenja in združenja v eni državi in pod eno domačo jugoslovensko dinastijo praznovali v znamenja zmage iztreženja. Pričakovali smo, da bodo volitve, ki so bile določene na dva dni poprej izpadle v tem znamenju in da bo z dnem druge obletnice našega popolnega narodnega ujedinjenja končno napočil čas zdrave notranje politike, ki bo gradila in ne podirala, kakor je podirala žal sedaj dve celi leti.

Mesto tega, pa smo v nedeljo doživeli nov udarec, morda še vse bolj težak in vse bolj usoden, kakor pa so bili vsi oni, ki smo jih doživeli od dneva našega osvobodjenja do danes. Naše prve volitve v samostojni državi, v nedeljo 28. t. m. so se vršile in izvišile v znamenju iste razdrapanosti na kateri je bolela naša država od vsega početka. Naše začasno narodno predstavništvo, ki je opravljalo doslej poslednjo zakonito izvoljenega ljudskega zastopstva je bilo, kakor vsakdo ne nespodobno ustvariti močno in za vse slučaje trdno oporo vladi. Taka opora je neobhodno potrebna, kajti sicer sledi kriza krizi, vlade padajo ter se sestavljajo zopet nove, to pa otežuje poslovanje in zagrešuje, da do pozitivnega dela včasih sploh ne pride.

Koliko upov smo stavili v od ljudstva izvoljeno skupščino! V nedeljo 28. t. m. so šli vsi ti upi po vodi! Ko se sestane dne 12. decembra ustavodajna skupščina, ki naj bi postavila temelje naši mladi državi, ki je še sedaj, dve leti po porodu, brez njih, bo sestojala iz najmanj 20 političnih skupin

in skupinčic, od katerih ne bo nobena zmožna nadvladati druge. Da se doseže delovna večina, bo treba sklopiti kompromisnim putem najmanj štiri do pet teh skupin. Kdor ima vsaj najprimitivnejše pojme o parlamentarizmu, ta ve, kaj to pomeni. Naša ustava se bo krojila po strankarsko-kompromisarska skrupanci večini najrazličnejših stremiljenj in teženj. Brez dvoma je torej, da bo ta ustava tudi izgledala tako, kakor bo izgledala „večina“, ki jo bo ustvarila.

Ako bodo stvorile to večino stranke, ki jim je res nekaj do dežave, potem to še ne bo tako hudo, če pa tega ne bo mogoče in bodo dobile nadvlado reakcijske in separatistične skupine, potem bo to pomenilo konec naše enotne države. Lahko pa se zgodi, da bo v tem slučaju krona primorana to pisano družbo najrazličnejših elementov, ki naj bi predstavljala našo konstituantno — razgnati. Eno kakor drugo pa bi imelo za nas nedogledne posledice.

Toda naj bo še tako ali tako, gotovo je eno in to je, da je naš sen o osvobodjenju sedaj še zaslužjenih bratov na Koroškem in v Primorju zgodovinska nedelja 28. t. m. pokopala za dolgo, dolgo dobo, mogoče celo za celo stoletje.

Kdo bo nosil za to odgovornost? Oni, ki so si želeli od vsega početka oslabitev in razbitje naše države ne, ker oni so tudi v nedeljo 28. t. m. imeli pred seboj isti cilj, pač pa oni, ki so si sicer želeli sanacijo našega notranjega življenja in vsestransko konsolidacijo, so se pa v svoji strankarski zaslepenosti dali zapeljati od par demagogičkih fraz v zločin nad temi lastnimi žljami. Na nje, ki so razcepili državi zveste in napredne elemente v življenja nezmožne drobce, oni bodo nosili za to odgovornost, nanje bo padlo prokletstvo bodočih pokolenj našega naroda.

Za te bo prišlo spoznanje — toda prepozno, kakor je prišlo sedaj prepozno za one izdajalce na Koroškem, ki so se dali kupiti za prazne obljube iz Celovca.

Tako bi se morali jutri, na dan druge obletnice, mesto v veselo, odeti v črno, žalno obleko. Mesto veselje, obhodov in praznih fraz in govorov, bi se morali zapreti doma v samoto in v temo ter se skesati vseh onih neštetih grehov, ki smo jih zagrešili nad to našo toliko zaželeno državo tekom teh dveh let.

Obratno ravnateljstvo j.ž. na - dunajskem tiru.

Kar smo že nekaj časa slutili, česar smo se po raznih znamenjih že dolgo bali, stoji danes pred nami žal kot istina. Obratno ravnateljstvo južne železnice v Ljubljani se je dalo zapeljati na Jugoslovenom so-vražni — dunajski tir. Da se iz-

ognemo očitku, da hočemo to žalostno istino izbrabiti v volilnem boju proti NSS in ZJZ, smo ta udarec nemško-avstrijske reakcije odložili razkritju po volitvah. Zdaj lahko prosti vsakih strasti o tej za nas vse Jugoslovane važni zadevi govorimo odkrito. Če in v koliko je naša sodba napačna, nam bo le prav, če se od bolj poučene strani resnici na ljubo popravi.

Predvsem je po naši sodbi bilo napačno, da je prevzel vrhovno vodstvo obratnega ravnateljstva g. Bračić. Ravnatelj Bračić je sicer večak na svojem mestu, ampak to mesto zanj bi ne smelo biti v Sloveniji. Upoštevat moramo namreč, da je bila južna železnica pod Avstrijo ena največjih ekspozitur vsenemške in Südmarmine politike, da je ona tvorila vozeči in stoječi most od Berlina, ozir. Dunaja do Adrije. Vračunši za naš narodno indiferentne ozir. germanizacijo še pospešujoče jugoslovanske soc. demokrate, je bilo na našem železniškem omrežju najmanj 75 odstotkov nemškega ozir. nemškomišlečega osebja uslužbenega. Da niso nemški železničarji ob prevratu stavkali in da ni bila naša „Zveza“ ter sploh slovenski železničarji vsled tega naravnost prisiljeni izpolniti to vrzel, bi bilo ostalo tudi po prevratu še najmanj 60 odstotkov nemškega osebja. Še-le ta upor nemško-avstrijsko mislečih železničarjev je takratno vlado primoral — k čiščenju. Toda to čiščenje se je izvršilo ne z železno roko, ampak z roko v finih glucc-rokavicah in čisto slovensko-polagoma. Daleč predvidevajoča vsenemška politika pa je bila tudi v slučaju želez- ne roke ovirala radikalno čiščenje. Ta politika je namreč že od vsega početka skrbela, da za gotova vodilna mesta, ki zahtevajo strokovnjaško izobrazbo, nismo imeli nadomestila, ker so nam hote branili pot do take naobrazbe. Toda izkušnja je pokazala, kako kmalu si je znal jugoslovanski talent izpopolniti tudi to vrzel. Danes smo tako daleč, da bi z Jugosloveni nadomestili lahko tudi vsa v prvem času res še nenadomestljiva mesta. Danes so vsi Praschnikarji, Ogrinci, Siebejerji, Stummerji i. t. d. pri nas čisto odveč.

Navedeno težavnejše bi bilo radikalno čiščenje v delavnicah in kurilnicah, kjer so gotove stroke, ki se ne dajo v dveh letih popolnoma nadomestiti. To je pa samo navidezno. Nas se je in se še od nemške strani napačno razumeva, da hočemo n. pr. ravno v Mariboru kar vse nemške železničarje pognati iz službe in jih zapoditi preko meje. Tega tudi ni potreba. Saj so tudi med Nemci pošteni ljudje kakor tudi med nami niso angeli. Če se nemški delavec zaveda, da nima nikogar nazgoraj, ki bi bi mu dajal nemškonačionalno potuho, ampak da je nad njim odločen, a pravičen Jugosloven gospodar,

ne bo tako neumen, posebno če ima družino in morda še kako malo posestvo, da bo za prazne nemškonačionalne sanje v Jugoslaviji s prejšnjim šovinizmom riskiral svoj kruh. Posebno, ker dobro ve, kako slabo se godi njegovim tovarišem, ki jih je nemško-avstrijsko srce zavleklo prostovoljno preko naše meje. Ne, mi sami kot gospodarji nad njim bi ga privedli do zavesti, da mora biti hvaležen, da mu damo kruha. In ker bi bil obkoljen v obroč jugoslovanske večine, bi bil v lastnem interesu primoran, se polagoma za silo priučiti našega jezika, vsaj kolikor to zahteva medsebojno občevanja. Postal bi polagoma tudi dober jugoslovanski državljan, čeprav sicer Nемец po svojem notranjem prepričanju. Da bi se njegovi otroci morali priučiti našega jezika, to je itak skrb naše šole in naše državljanske vzgoje. Tako bi se izognili vsem tem narodnostnim prepričanjem med delavstvom, bi ne bilo vsaj lega medsebojnega sovraštva, kakor obstoja danes, posebno v Mariboru.

Zakaj je danes ravno pri nas vse narobe? Edini vzrok tiči v naši lastni napaki, da nismo tedaj, ko je bilo ugodna prilika, ob času velikih uporov nemško-avstrijskih železničarjev izčistili brez pardona vse kolovodje-hujškatice. A zato je bilo treba na obratnem ravnateljstvu cellega moža, odločnega Jugoslovana. Ta mož pa Bračić nikdar ni bil. Poročen je z Dunajčanko in z — avstrijskim duhom. Videli bomo v naslednjih izvajanjih, kako se ta duh zdaj 3. leto naše samostojnosti maščuje.

Pozor!!

Opozorjamo občinstvo, da ni nikdo opravičen inkasirati računa tiskovin, inserate, itd. za Mariborsko tiskarno d. d. Inserati se vplačujejo samo v upravištvu.

Ravnateljstvo.

Dnevna kronika

— Magistrat in Marburg. Poroča se nam: Pravijo sicer, da imamo slovenski mestni urad v Mariboru, toda če pridete v gotove urade g. vladnega komisarja dr. Leskovarja, se lahko prepričate, da smo še v starem Marburgu. Na slovenski pozdrav ne dobiš odzdrava, ampak čez nekaj časa vprašanje: „War ist mit Ihnen?“ Ako niste večji tega jezika, vas kratko odslavimo: „Ich verstehe nicht slovenisch.“ In s tem je uradovanje končano. Tako se je zgodilo z menoj, ko sem prišel prosit pojasnila v neki trgovski zadevi. Se-le ko sem uvidel, da cel urad ne zna ali noče znati slovenski in se mi je mudilo, sem se moral poslati z nemščino — in tedaj smo se v slovenski mestni hiši pod vlado komisarja jugoslovanske vlade in pod voditeljem najbolj narodne stranke SLS — razumeli. In ta škandal dopušča v Mariboru, v tretjem letu Jugoslavije naša vlada za Slovenijo?

— **Zebot — Sodnija — Pirc.** Prejeli smo: Velec. g. urednik! Vem, da imate te dni čez glavo posla z volilnimi stvarmi in vam torej gotovo ne preostaja časa za osebno polemiko. Prejmite torej iz vrst bralcev par pripomb k notici „Sodnik dr. Kramer in novinar Fr. Pirc“ iz pondeljkeve „Straže“. Že dolgo premišlujem, čemu se „Straža“ s takšno silovitostjo zaganja v g. urednika Pirc, katerega je še pred kratkim povzdigovala v nebesa. Če jim njegovo pisanje v Taboru ni po volji (kar bi bilo človeško umljivo), potem bi naj napadali list, kot je to po vsem svetu običajno med dostojnimi ljudmi, ne pa osebe, ker mu (g. Pircu) osebno ne morejo prav ničesar zčitat. Toda klerikalcem se ne za idejo, ubiti hočejo osebo, da se znebijo nevarnega sovražnika — temnih elementov okoli „Straže“ in „Gospodarja“, ki imajo vsak drugi dan kako razpravo pred sodiščem. In to jih najbolj boli, ker ima menda g. Pirc posebno dober „nos“ za te „skrivnosti“. Ker pa se g. Pirc ni ustrašil klerikalnih groženj, tako da smo zadnje dni zopet zvedeli za razne Zebotove „čednosti“, so poskušali klerikalci v zadnji „Straži“ novo orožje: udarili so po tretjem in sicer po sodniku Kramerju, ki mora večinoma prati njihovo snažno perilo, pred katerim so že mnogo procesov zgubili, pa tudi dobili. Pa udarili niso kot nasprotniki, ne tudi kot sovražniki, ampak — zvesti svojim načelom — kot hijene: Pred leti je bil sodnik Kramer na levi nogi operiran in ima od tedaj na tej nogi majhen defekt, kar gotovo ni tako hudo, kakor so fatalni defekti na možganih „Stražinih“ kaplanov. Pondeljkeva „Straža“, v katere uredništvu sedita poleg znane troperske delateljice še teologa katoliške vere profesor dr. Slavič in dr. Kovačič, pa je očitala g. Kramerju to — telesno napako. Res, človeka obide groza ob takšni podivjanosti in priznati moram, da jo je g. Pirc pri tem še dobro odrezal, — on je samo „potepuh“. — Svoj čas, ko sem bil še mlad dečko, sem bil zaljubljen v mehe, sanjave povesti župnika Meška. Nekoč pa ga je priznani literat Glonar malo „skritiziral“. Župnik Meško se je branil na ta način, da mu je v dolgem pamfletu v „Miru“ očital grbo, ki mu jo je naklonil stvarnik Bog. Ko sem tisti Meškov izbruh čital, sem moral pljuniti, njegove povesti so se mi prigabile — in na to sem se spomnil, ko sem včeraj bral „Stražo“.

— **Priporočljiv odvetnik.** Poroča se nam: Dr. Juvan ni samo gentleman kot predsednik stanovanjske komisije, ampak tudi kot odvetnik. Učiteljica M. V. je imela tožbo, ki je zanjo tako izpadla, da je morala plačati svojega in odvetnika nasprotno stranke. Zastopnik nasprotno stranke je bil dr. Juvan. Učiteljica je čakala, da ji dr. Juvan pošlje račun, katerega je bila pripravljena takoj plačati. A namesto računa ali opomina — kakor je v navadi v solidnih odvetniških pisarnah, jo je katoliški odvetnik dr. Juvan brez vsakega obvestila kratkoma zarubil ter tako povzročil skoro polovico več stroškov, kakor znaša njegov stroškovnik. S svojim katoličanstvom je šel še en korak dalje; ukrenil je, da

se omenjena tudi deložira iz stanovanja in s tem povzročil stranki občutno škodo, ker se je pohišstvo na dvorišču spridilo in pokradlo. — G. dr. Juvan. Priobčujemo to poročilo kakor smo ga prejeli in vam damo priliko, to obdolžitev ovreči, če ni resnična.

— **Snaga v mestu.** Iz občinstva se nam poroča: Se lani se je Maribor vsaj kolikor toliko postavil kot snažno in čisto mesto, kar so tuje v čast mestni upravi večkrat povdarjali. V zadnjem času pa so se spremenile, nekatere ulice naravnost v gnojišča, kar je razumljivo, ker imajo tam, kjer bi morali zato skrbeti, najbrže čisto druge skibi. — Pri tem ne mislimo na zakotne ulice in ne samo na take, kjer se mnogo vozi, ampak v mislih imamo večje ulice, ki vodijo v lepša, obljubena dela mesta n. pr. proti mestnemu parku. Tudi te ulice so skrajno zanemarjene in nesnažne. Tako se najdejo n. pr. v Zg. Gosposki ulici, Čankarjevi ulici itd. kar po več dni isto konjsko in človeško blato, vse polno napol segnite same, papirja, smeti in ostankov raznih ponočnih „izbruhov“. Naš za obči blagor, snago in red neumorno skrbeti magistrat zasluži tudi v tem oziru — primerno priznanje.

— **Naseljevanje v južnih krajih Srbije.** Naredba o naseljevanju v južnih krajih Srbije je stopila 20. novembra v veljavo. Odobren je ministrstvu agrarne reforme kredit v znesku 20 milijonov dinarjev.

— **Izvoz selitvenega blaga.** Glede izvoza in uvoza selitvenega blaga predvideva carinski zakon glasom informaciji črpanih pri glavni carinarnici v Ljubljani naslednje predpogoje: Za izvoz selitvenega blaga je predvsem potreben dokaz o resnični selitvi. V to svrhu naj stranka sestavi natančen seznam glede kakovosti in količine svojega selitnega blaga. Ta seznam mora vidirati oziroma potrditi na deželi županstvo oziroma okrajno glavarstvo eventualno državni urad, ali državno podjetje, pri katerem je stranka bila zaposlena, s pripombo, da gre v resnici za selitveno blago. V mestu Ljubljana potrdi seznam mestni magistrat, a na tej podlagi izstavi izvozno dovoljenje ministrstvo za trgovino in industrijo, oddelek v Ljubljani, s potrdilom, da se stranka res izseli in da je njeno blago smatrati za selitveno blago. V obeh primerih pa potrjuje tukajšnja ekspozitura za plačanje v inostranstvu, sedaj v likvidaciji, da je to selitveno blago oproščeno osiguranja valute. Na podlagi tako potrjenega seznama odpravi carinarnica selitveno blago carine prosto. Pri uvozu takega blaga presoja carinarnica, da se izpolnjeni predpogoji, ki eventualno opravičujejo carine prosti uvoz. Da ima stranka vse selitvene dokumente inozemskih oblasti v redu, še ne zadostuje, da se to blago odpravi brez vsakega plačanja carine; poglavito je, da ima tudi dokument naših oblasti, iz katerega mora biti razvidno, da se ona stalno naseli na našem ozemlju. Take oblasti so predvsem policijske oblasti, potem državni

uradi in pa okrajna glavarstva. Le ako stranka doprinese tak dokument, je selitveno blago uvozne carine prosto, v protivnem primeru pa je podvrženo carini.

— **Veliko narodno slavnost v prid naši iredenti priredijo Ciril-Metodove podružnice na podvečer sv. Treh Kraljev v Mariboru.** Volilna borba, ki je razburila naše duhove je minula, nasprotstva ki so razumljiva posledica te borbe, so ublažena in treba je, da obrnemo zlasti mi Slovenci svojo pažnjo na negovanje in lečenje naše najtežje narodne rane, na naše neodrešeno ozemlje. Zbrati je treba vse narodno sile za obrambno delo, zainteresirati je treba najširše sloje za našo iredento na severu in zapadu, vzbuditi je treba v slehernem Jugoslovenu čut dolžnosti, da žrtvuje v ta namen po možnosti. Ciril-Metodova družba je v smislu te potrebe sklenila, da naj se vrši prva prireditev v novem letu v prid našim zaslužnim bratom, v znamenju medsebojne sloge. Pred nekaj dnevi smo zaprosili vsa društva, naj prepustijo predvečer sv. Treh kraljev Ciril in Metodovim podružnicam, da priredijo na ta dan veliko narodno slavnost, koje dohodki niso namenjeni v podkrepitev blagajne katerega pozameznega društva, temveč se porabijo izključno za našo iredento. Kakor čujemo, je Glasbena Matica, ki je svojčas sklenila, da priredi na ta dan svoj ples, pristala na to, da prepusti ta večer prireditvi imenovane narodne slavnosti. Mi smo ji za to uvidevnost v imenu naše neodrešene domovine hvaležni in bomo zastavili vse sile, da podpremo z vsemi silami stremljenje Glasbene Maticе.

— **Opozorjamo še enkrat rodoljubno občinstvo na današnjo slavnostno akademijo v proslavo narodnega praznika 1. decembra.** ki se vrši ob 11. uri ter se ponovi ob pol 17. uri v tukajšnjem Slov. narod. gledališču. Za dijaštvo, ki ne plača nobene vstopnine, sta določena parter in galerija. Za ostalo občinstvo so določene lože (100 K) in balkonski sedeži (10K.) Ker je to prva domoljubna prireditev celokupne akademske in srednješolske omladine, pričakujemo častne udeležbe s strani tukajšnjih narodnjakov.

— **Roparski napad — izmišljen.** K našemu poročilu od torika smo od verodostojne stvari zvedeli sledeče zanimivo — presenečenje: V zvezi dozdevno oropane Katarine Leiroutz je policija aretirala dva sumljiva možka. Eden sploh ni imel z žensko nič opraviti, drugi, železničar J. K. pa je priznal, da je žensko spremljal v Magdalensko predmestje. Uspeh težavnega zaslišavanja obeh je dognal, da si je ženska roparski napad izmislila. On je sicer res nekaj hotel imeti od nje, toda nekaj čisto drugega, kakor je ona prvotno trdila. Ko je videl, da svojega namena ne bo dosegel, je postavil kovček pred njo in se z neposredno delikatnim pozdravom od nje poslovil. Ona vsled tega vžaljena je šla v gostilno Rapoc, kjer je pripovedovala roman o izropanju. Ker so ji seveda nasvetovali, naj gre na stražnico dogodek javiti, je šla in je v tem smislu

opisala ves dogodek. Ko je pri poznejšem zaslišanju uvidela, da z ropom ne bo nič, je železničarja obdolžila — posilstva. Ker je bil tudi ta izgovor sumljiv, so jo vtaknili v preiskovalni zapor, kjer so se na nji pokazali znaki — spolne bolezni. Vsled tega je tudi železničar v zdravniški preiskavi.

— **Slavnostna akademija.** Društvo jugoslov. akad. v Mariboru se ne vrši 1. dec. 1920 kakor objavljeno ob 16. uri, ampak ob pol 17. uri, kar naj p. t. občinstvo vzame blagohotno na znanje.

— **Zebotovo krivo pričevanje.** Nizko propala strast osebnega maščevanja ima kralkovidne oči, kar se posebno opaža pri nadolikanjih, nadpametnih nadkatoličanih okoli „Straže“. Zadnja „Straža“ se odlikuje po dveh napadih na naš sodnike in sicer tako nizkotnih napadih, da se vsak pošten čitatelj nehoti vpraša: je li to mogoče? Mi čakamo, kaj bo ukrenil g. predsednik okrožnega sodišča v obrambo napadenih kolegov. To pa že lahko danes ugotovimo: Zebot je v teh napadih zagrešil krivo pričevanje in sicer iz prav zlobnega namena, ki ga je zmogla le klerikalna duša. V kolikor se to krivo pričevanje nanaša na novinarja Pirc kot našega sodnega poročevalca, o tem prihodnjč. Za danes se omejimo le na slučaj demonstracij. „Straža“ je kakor znano, takoj po demonstracijah denuncirala in obrekovala Pirc kot organizatorja in krivca demonstracij 13. oktobra. Ko se je javno ugotovilo, da je bil med voditelji demonstracij sin poverjenika Verstovskega, se je zgodil čudež. V isti „Straži“ sta dr. Jerovšek in Zebot izjavila, da sta kot priči proti Pircu pozvana, pričala za Pirc razbremenilno. Zdaj pa ista „Straža“ obnovi svoje prvo obrekovanje, češ, Pirc je organizator in krivec demonstracij. Eno ali drugo pričevanje je — krivo.

— **Potovanje princev.** Včeraj so preko Vinkovcev odpotovali v Bukarešto romunski prestolonaslednik Karol, princezinja Marija, grški princ Jurij in njegova zaročenka Elizabeta Romunska.

— **Prepovedani madžarski listi.** Glasom naredbe notranjega ministrstva so za našo kraljevino prepovedani nekateri madžarski listi, ker pišejo proti naši državi. Na prvem mestu med temi listi je „Pester Lloyd“.

— **Iz beograjskega kasacijskega sodišča.** Pri beograjskem kasacijskem sodišču je končna kazenska stvar proti Milanu Hjordgeviću, bivšemu častniku in odvetniškemu kandidatu, ki je bil obtožen poneverbe. Sprejel je od ameriške misije 1000 dolarjev kot odškodnino za revnega slugo, ki ga je povozil avtomobil te misije. Od te vsote pa je Gjorgjević izročil slugi samo eno tretjino drugo pa obdržal zase. Obtožen je bil goljufije, ker se je izdajal pri ameriški misiji za zastopnika sluga, pri slugi pa za odvetnika. Sodišče je s 7 glasovi izjavilo, da je kriv, s 7 pa zanikalo njegovo krivdo. Predsednik se je pridružil oni polovici, ki je izjavila, da ni kriv. Vsled tega je bil Gjorgjević oproščen. Medtem pa je tudi slugi povrnil vsoto 18.500 dinarjev.

Ferdo Kozjak.

Z nimanje za umetnost.

Prišlo je spoznanje, ko je bil okoli nas že svetel dan in je bilo povsod drugod obdelano polje že v bujni rašči. Tedaj so prijele naše roke za plug in začele orati trdo ledino.

Vstali so možje, ki so nam pokazali pot v rajsko deželo umetnosti in lepote. Mnogo izmed njih nas je zapustilo v zgodnjem poletju svojega življenja, sredi najplodovitejšega dela, prav tedaj, ko se je dvignila njihova duša do viška ustvarjajoče sile. Prišli so iz naroda za narod; ali ta jih ni spoznal in umiral so v bedi in samoti. Dobrotno nebo nam jih je poslalo, naša zanikrnost in letargija jim je izkopala prežgadenj grob. Tako so grešili nad svojimi najboljšimi talenti tudi večji in bogatejši narodi. In ko je bilo že prepozno, tedaj so se začuden predramili iz duševne zaspanosti; iz tiščerih grb je zadonela slava. A dokler je umetnik živel med njimi, ni bilo nikogar, ki bi mu bil pomagal iz siro-

maštva. In veudar je na svetu toliko bogastva in razkošja! Toda kaj bi očital in komu zameril! Bili smo borni in mali, na svoji lastni zemlji hlapi. Vkovani v tesne okove nismo mogli dohiti tvari drugih narodov, ki so imeli vsa sredstva na razpolago. Ali bratje, časi so se izpremenili. Nastopil je nov dan, poln luči in svetlobe. Zlata svoboda pa nam ni prinesla le pravic in ugodnosti, marveč tudi resne dolžnosti! Nastopiti moramo pot do vsestranskega duševnega napredka in razvoja, zasledovaje visoki cilj svobodnega naroda, ki ne sme zaostati za svojimi sosedi. A najvišje duševno bogastvo vsakega naroda je njegova umetnost. In sedaj, o bratje, ali smo pripravljeni, da vstopimo v svetišče in sedemo za mizo Gospodovo? Ali poznate njegove besede, da človek ne živi le od kruha, ki je samo telesu hrana? Umetnost pa je hrana hrepeneč. duši, plemenita hčerka božja, ki nas povzdiguje od puste vsakdanjosti k čudoviti vzvišenosti lepote in dušne popolnosti.

Toda žalostna resnica je, da so med nami premnogi, ki živijo samo telesno, ne da bi čutili potrebo za razumevanje in uživanje umetnosti. Zato je nujno potrebno, da se med nami vzbudi večje zanimanje za umetnost, da se zdramijo naša srca in dvignejo otrple duše. Ta namen imajo pred vsem umetnostne razstave. Doslej smo prirejali Slovenci vedno take razstave samo v Ljubljani. Ali danes se občuti potreba takih razstav tudi v drugih večjih središčih. Duše se dvigajo in hrepene po izpopolnitvi. Kdo bi hotel odreči hrane prosiči duši, kdo tešila tajnemu hrepenenju? Zakaj bi tudi mi ne pokazali, kaj premoramo in s čim se smemo ponasati? Japonci so v kratki dobi dosegli kulturne Evropejce; priden in duševno darovit narod lahko z brzimi koraki nadomesti, kar je zamudil v prošlosti. Ali zato je brezpogojno potrebno, da strnemo svoje moči, da sodelujemo vsi! Umetnik mora najti podpore in bodrila v občinstvu. Le s skupnim delom dogradimo veličastno svetišče, v katerem

najdemo tolažbe vsi, ki bomo po njej hrepeneli.

Že se kaže živahno gibanje okoli ognjišča jugoslovenske umetnosti. Vstaja mladina, budi se njeno hrepenenje, mlado življenje sili na dan. Tako jih srečamo na prvi razstavi v Novem mestu. Ne bomo sodili o njih, ker ni še prišel čas; gledamo jih z veselimi pričakovanjem in s trdno vero. Z isto nado v srcu čakamo sedaj prvega nastopa v Mariboru. Pozdravljeni vsi, ki stopite v tempelj Gospodov!

V kulturnih središčih narašča zanimanje za take prireditve od dne do dne. Življenska in kulturna potreba vsega naroda pa zahteva, da prodre to zanimanje v najširše ljudske sloje. Treba je, da vstane masa iz duševnega mrtvila, da spozna namen in potrebo umetnosti. Kdor vstopi v svetišče, naj odpre kelih svoje duše, zakaj dragocena je gostija, ki jo nudi boginja svojim izvoljencem.

„Tabor“ jutri vsled državaega praznika ne izide. Prihodnja številka izide komaj v četrtek popoldan.

Končni rezultat volitev v Sloveniji.

Ljubljana: JDS 3196, SLS 1762, KSS 1189, JSDS 1158, KSJ 1499. Izvoljeni so: Dr. Ivan Tavčar (JDS), dr. A. Gosar (SLS), dr. Milan Lemež (kom.) in Ivan Deržič (NSS).

Kranjsko: JDS 5078, SLS 28137, NSS 2604, JSDS 6929, SKS 14910 in KSJ 9190. Izvoljeni so: dr. Gr. Žerjav (JDS), Janez Brodar, Josip Gostinčar, Josip Nemanič, Janez Stanonik, Karol Škulj, in Anton Sušnik (SLS), NSS nič, Etbin Kristan (JSDS), Jakob Kušar, Iv. Majcen, Ivan Pucelj in Janko Rajar (SKS), Marcel Žorga, Valentin Mlakar in Vladislav Fabjancič (KSJ).

Stajersko: JDS 4456, SLS 27.583, NSS 2272, JSDS 20.258, SKS 15.284, KSJ 5665, PVS 1940. Izvoljeni so: dr. Kukovec (JDS), Ivan Roškar, Franc Pišek, Jožef Klekl, Martin Krajnc, Vladimir Pušenjek, Josip Skaberne, dr. Korošec in dr. Hohnjec (SLS), Iv. Deržič (oz. Dobovišek) (NSS), Etbin Kristan, Filip Kišovar, Jože Kopač, Rudolf Golouh in dr. M. Korun (JSDS), Ivan Urek, Josip Drofenik, Ivan Mermolja in dr. B. Vošnjak (SKS) ter Miha Koren in dr. Milan Lemež (KSJ).

Slovenija, skupno: JDS 12.730, SLS 57.450, NSS 6765, JSDS 28.343, SKS 30.194, KSJ 16.354, PVS 1940 glasov ter JDS 3, SLS 15, NSS 2, JSDS 6, SKS 8, KSJ 6, PVS nobenega mandata. Skupaj 40 mandatov.

Sloven. narodno gledališče

Repertoire bodočih dni:

V torek 30.: „Amazonke“, izven abonm. — Dirigira iz prijaznosti skladatelj sam.

V sredo 1. dec.: „Noč na Hmeljniku“, izvirna novitela. Slavnostna proslava dupe obletnice proglašitve kraljevine SHS. — Pred igro drži slavnostni govor prof. Ribarič in godba igra jugoslovensko ouverturo.

V četrtek 2. dec.: „Pohujšanje v dolini šentflorjanski“. Ab. B—10.

V petek 3.: Zaprtlo.

V soboto 4. dec. popoldne ob 16. uri „Smrt majke Jugovića“, diška predstava.

Kultura in umetnost.

+ K koncertu Juro Tkalčić. Naš slavni umetnik je bil rojen v Zagrebu leta 1877. in že v 10. letu se je začel učiti sviranja na čelu. Učitelja sta mu bila na dunajskem konservatoriju oha velika pedagog F. Helmesberger in R. Dittich. Od 19. leta naprej je nadaljeval svoje študije na konservatoriju v Parizu pod nadzorstvom profesorjev Loele, Abjatte, Touche, Lavotta in Dumas. Doviševši študije je postal stalni član slavnega pariskega kvarteta Lej uné in Laquin. V letu 1905 je bil imenovan za profesorja na versailleskem konservatoriju. Njegove vsprešne turnee so ga peljale čez celo Francijo, Avstrijo, Švedsko, Angleško, Romunijo i. t. d. Sedaj potuje preko Francije v Ameriko. Tkalčić je tudi cenjen kot finočuteč skladatelj.

+ Pohujšanje v dolini šentflorjanski. V dolini šentflorjanski, kamor je bil zasel umetnik Peter, če bi bil

umetnik, ker je po sodbi rodoljubov razbojnik, tat in kontrabandar — z Jacinto, svojo dušo polno hrepenenja, je bilo tisto pohujšanje, katerega nasvaruj Bog in vsi svetniki! Cankarjeva igra ni lahka ni zahteva moči, ki mora biti kos nalogi, da se vžive v tiste ljudi in podajo znatja tako, kakor on hoče. Kakor hitro se igralec ne drži avtorjevih navodil, potem igra ni več Cankarjeva. In to se je zgodilo pri četrtkovni premieri v prvem aktu. Kie je bila ona resnost, ki bi jo morali čutili rodoljubi, ko se v njih oglašajo vest in jim naznanja bližajoče se zlo? Izgledalo je, kakor da se zdi njim samim igra smešna. Tako so podali nekateri igralci hamesto Cankarjevih ljudi le karikature. Cankar je bil mojster v izražanju. Vsako besedo je pretehtal in tako tvori njegov stil čudovito zgradbo, polno sile in lepote. Ali preamni le besedo, zamenjaj izraz — in pomen ni več isti. Če Cankar besedo samo ponovi, je igralec ne sme trikrat izreči. Cankarja ni mogoče podati s svojimi besedami, ne da li trpel pomen. Kar se tiče režije je treba pripomniti, da je bilo v III. aktu tisto letanje na verando zelo neumestno. Kaj naj bi pomenilo? In čudno iztezanje rok proti Jacintu po pozdravu pred gostijo? Kristofa Kobarja, imenovanega Petra, je podal g. Nučič v I. aktu drugače kot ga je vstvaril Cankar. Njegov nastop bi moral biti diplomatski, ne pa rogovnjaški. V začetku, ko je n. pr. pozdravil županjo, je nastopil dobro, a je kmalu zašel v neprimerno kričanje, ki je bilo pri obleganju vseh treh oseb enakovredno. Kakor pa so te osebe različne, tako različen bi bil lahko njegov nastop proti vsaki. V drugem aktu pa se je ves vživel v svojo ulogo. Menil bi pa, da je bil pri sprejemanju svojih podložnikov v koči nekoliko pretir. V tretjem aktu je ugajal, ko je brez bojazni pričakoval, da se zgodi, kar je zapovedano, ko se je prikazala prava sirota doline šentflorjanske. Ga. Setinska, ki je podala Jacinto, popotnico in družico njegovo, je bila lepa brez primere. Ali ljubeznive, ljubeče, brezpokoje, vsega željne in vsega site ženske od frizure do šolnov nisi mogel najti ne v kretnjah, ne v besedi in značaju. Namesto hrepenenja sanjavost, namesto polne ženske narave — igračka. Spoštovanega rodoljuba župana je g. Simenc podal prav primerno. Le v govorih slučajih je bil njegov glas preveč kričec in zapovedujoč, namesto prepričevalno proseč. Zelo neroden se mi je zdel tedaj, ko je svoje čednostne rodoljube vezal na nit. Postopal je z njimi kakor s paglavci. Županja g. Dragutinovičeve, je bila povsem dobra. Pokazala se je zvesto družico svojega moža, katere čast je zanimala celo samega konkordata s Francoskega. G. Rasberger kot dacar, izmed vseh rodoljubov najbolj obujeni grešnik, je prav dobro kazal svojo grešno radovednost in svoje veliko ponižanje. Dacarka gđ. Vovkova ni podala suhega jezikavega babišča, pač pa nerodno baburo. Gp. Mezgečeva pa je dobro pogodila jezikovo ekspeditivno. Učitelj, Svilgoz, nedolžni rodoljub šentflorjanske doline, je človek, v katerem živi še resnično hrepenenje, a umira in peša sredi suženjske družbe, je važna osebnost v igri. Vsled svojega resničnega poštenja tvori kontrast ostali družbi. G. Mikulič se je poglobil v svojo ulogo, ali glasu ni obvladal. Prevečkrat je zasel v jakovost. Najboljši je bil v III. aktu, ko je imel slavnostni govor na pojedini. Notar g. Kušute je bil v dejanju in govu dober. Tudi g. Velušček in gpdč. Petrova sta dobro vsila svojo nalogo. G. Povh

na je podal cerkovnika popolnoma karikirano; to ni bil hinavski sveto-hlinec. sladkostni neroda, ampak človek, ki uganja burke. E. Zeleznik je bil v ulogi popotnika dober. Zlodej, gost v dolini šentflorjanski je prišel, da bi ukanil, a je bil sam ukanjen. Njegovo kožo si je nadel g. Skrbineš, ki je v prvem aktu prav dobro igral potuhnjence. Vendar nas je njegov glas večkrat motil in nekatere kretnje niso bile primerne. V drugem aktu je bila njegova igra najboljša. V obče se je pač ta akt najboljše igral. V zadnjem aktu pa, ko sprejema goste, bi moral biti uljudnejši do rodoljubov, čeprav jih smatra za hlapce. Zatajiti bi bil moral svoje zaničevanje in bliniti uljudnost. Skrbni zaradi Petra — je li on ta, ki pravi, da je, bi moral v pričo rodoljubov bolj skriti.

+ Marica Gregorčičeva: Otroški oder. Igre za mladino otroških vrtec in ljudskih šol. Drugi predelani natis. V Ljubljani, 1920. Izdalo, založilo in natisnilo „Učiteljsko tiskarno“ v Ljubljani. Velika oklava; str. 114. Pisateljica je zbrala v tej knjigi 12 manjših igrice in sicer: 1. D režljivi otroci. 2. Bratevska ljubzen. 3. Zapeljive. 4. Kosce in ženjice. 5. Kaznovani šaljevec. 6. Tri ženske. 7. Čista vest. 8. Narodna noša. 9. Beguntek. 10. Na izletu. 11. Sneguljica. 12. Pepelka. Knjigo, ki je lepo opemljeno ter stane broširana z draginsko doklado vred 19.20 K. priporočamo posebej o vašim ljudskim šolam v meslih in na d. želi.

Sokolstvo.

o Starešinstvo Jugoslovanskega Sokolskega Saveza opozarja vsa sokolska društva v Sloveniji, ki nameravajo prirediti kako javno sokolsko prireditev v vstopnino, da vložijo prošnjo na Zdravstveni odsek za Slovenijo in Istro v Ljubljani za potrdilo, ki jih upravičuje za 10 odstotno plačevanje takse od vrednosti vstopnic. Društva, ki nimajo tega potrdila, morajo plačati 30% na takso. Prošnjo je kolekovati s kolekom po 1 din. 30 para, prošnji se mora priložiti še kolek za 2 din. 25 para, s katerim bo kolekovano potrdilo.

Najnovejša poročila.

Izd volitev v konstituanto.

LDU Beograd, 30. nev. Vsi dosežani podatki o volitvah, bodisi iz Srbije, bodisi iz ostalih delov države, še niso popolnoma točni. Iz Macedonije še dosedaj ni službenih podatkov. Po poročilih tujkajšnjih časopisov so delni rezultati v vsji državi: radikali 100, demokrati 90, komunisti 35, pučka stranka 25, muslimani 25, težaka stranka 26, radičeve 54, hrvatska zajednica 6 mandatov. Iz same Srbije so znani doslej nastopni izidi:

Beograjsko okrožje: Radikali 4, demokrati 1, Valjevska okrožje: Radikali 2, demokrati 1, komunisti 1, seljaki 1 Vranjsko okrožje: Radikali 3, demokrati 4, komunisti 1, seljaki 1 mandata Kragujevaško okrožje: Rad. 2, dem. 2, kom. 1, seljaki 1. Krajinsko okrožje: Rad. 3, dem. 1. Kruševaško okrožje: Rad. 3, demok. 1, komun. 1, seljaki 1 Moravsko okrožje: Rad. 3, demokrati 2 kom. 1, selj. 1. Nisko okrožje: Rad. 4 dem. 2, kom. 1. Podrinsko okr.: Rad. 3 dem. 1, kom. 1, seljaki 3. Požarevaško

okrožje: Rad. 3, dem. 3, kom. 1, selj. 1, lib. 1. Rudniško okrožje: Rad. 1, dem. 3. Ti-moško okrožje: Rad. 3, kom. 1, selj. 1. Uziško okrožje: Rad. 2, dem. 1, kom. 1, selj. 1. Obričko okrožje: Dem. 2, selj. 1. Prizrensko okrožje: Radikal. 1, dem. 1, kom. 2. Čačaško okrožje: Radikalci 3, demokrati 1 mandat.

Naredba o pridobitvi in izgubi državljanstva.

LDU Beograd, 30. novembra. Regent je podpisal naredbo o pridobitvi in izgubi državljanstva kraljevine Srbij, Hrvatov in Slovencev potem opcije in prošnje. Po tej naredbi ostanejo naši državljani vsi bivši avstrijski državljani, ki so imeli dne 1. januarja t. l. desetletno pravico pristojnosti na onih bivših avstrijskih ozemljih, ki so pripadla nam in ki so to pravico ohranili do 16. julija t. l. (t. j. do dne, ko je stopila v veljavo senžermenska mirovna pogodba). Osebe, ki so si pridobile pravico pristojnosti še le po tem roku, morejo po-tati naši državljani samo potem odobrenja pokrajinske vlade, za kar morajo napraviti prošnjo. Osebe na ozemljih, katera so prejele Italija, Romunska, Cehoslovaška ali Poljska, morejo optirati za naše državljanstvo do 16. julija 1921 pod pogojem, da so imele pristojnost na ozemljih, ki so pripadla naši državi. Prijave se naslove deželnim vladam, odnosno velikim županstvom. Osebe v inozemstvu se morajo po'em diplomatske oblasti do'čne države obrtniki na notranje ministrstvo. Osebe, k imajo pravico pristojnosti na ozemljih, ki so pripadla drugim državam, morajo postati naši državljani, ako do 16. januarja 1921 prijavijo, da to žele biti. Za ozemlje, ki je pripadlo Italiji, velja rok šestih mesecev od dneva ratifikacije rapalske pogodbe dalje. Za prijave je kompetentno notranje ministrstvo. Osebe, ki se nahajajo v naši državi, pa imajo pravico pristojnosti v kaki drugi državi, morejo do 16. julija 1921 optirati za naše državljanstvo. Te osebe imajo pravico, da pri svoji eventualni preselitvi vzamejo s seboj vso svoje premičnino.

Sprememba voznega reda vlakov.

LDU Ljubljana, 30. novembra. Obratno ravnateljstvo južne železnice objavlja: Počenši s 1. decembrom t. l. bodo obhajali kurirni vozovi Beograd—Wien in spalni voz Beograd—Praga iz Beograda vsak ponedeljek, sredo in petek z brzovlakom št. 6 ob 18. uri, namesto kot doslej z brzovlakom št. 4, ki je odhajal iz Beograda ob 21. uri.

Antanta dovoli Konstantinov povratek.

DKU London, 29. nov. „Sunday Times“ poroča, da ne bodo stavile antantne države povratku kralja Konstantina na grški prestol nikakih zaprek, ako se grški narod izreče za njegovo vrnitev; vendar bo skrbela zato, da ne bodo njene zahteve v Orientu utrpele nikake škode.

Glavni urednik: Radivoj Rehar.

Odgovorni urednik: Fran Voglar.

ZLATOROG MILO

je cenejše.

Preprodajalci zahtevajo novi cenik.

Prva Mariborska tovarna mila, prej C. Bros, Maribor.

Grški kolofonium

po jako nizki ceni na prodaj.

Na debelo:

Klavniška ulica 23

Na drobno:

Glavni trg 13

Prva mariborska tovarna mila Maribor.

Stekla za ure

vse velikosti po znižanih cenah ima v zalogi

Alojzij Pauschin, trgovec

Ljubljana

825 2-2

Govorite povsod slovenski!

Tihomir S. Milošević

carinski posredovalec 816 2-2

Maribor, Koroščeva ulica 7-II

je pričel poslovati v svoji pisarni kot carinski posredovalec za carinske posle v Mariboru ter se priporoča sl. občinstvu za posredovanje pri carinjenju za vse vrste uvoznih, izvoznih in prevoznih el. speditij blaga, kakor tudi za nasvete in zastopanje v vseh carinskih zadevah.

Zavod za straženje in zaklepanje v Mariboru

prevzame

vse vrste straženja v mestu, na kolodvorih, kakor tudi spremljanje železniških vozov. — Pojasnila v pisarni: Pri- staniška ulica 2.

Motorje za istosmerni tok

(Gleichstrom)

16 HP, 3 HP, 1½ HP in ¼ HP z napuščaji (Anlass), ter motor na plin prodaja

Mariborska tiskarna d. d.

Jurčičeva ulica 4.

Mala oznanila.

Kuharico išče lekarnar Ivan Vidmar, Glavni trg 20. Plača dobra, oglašiti se je v lekarni. 826

Pišče za strojevodje, opremljen s kožuho in se prodaja. Vprašati: Spodnja Radvanjska cesta 6-I. 829 3-2

Miša z velikim vrhom, gospodarskim poslopjem in svinjskimi hlevi se po nizki ceni prodaja. Pojasnila: Pobrežje, Bismarkova cesta 7. 821 3-3

Prodaja se: Starodavne slovenske ročno slikane slike, 2 polci za knjige, omara, posteljni vložnik s tapeto, voziček za deco (Brenabor), oledalo, madraci, kuhinjska posoda. Glavni trg šte. 18, II. ndstr., vrata 7. 822 2-2

Prodaja se ceno: 1 zimski suknja in 1 zimski obleka za gospoda srednje postave, kakor tudi 1 klobuk in eno črno častniško paračeno jono z dvojnimi prsi. Vprašati se: Vrazova ul. št. 6, pritličje, levo.

P. n. občinstvu naznanjam, da sem otvoril na Aleksandrovi cesti 30

brivnico

ter se slavnemu občinstvu najtopleje priporočam.

Jernej Pirc

773 koroški begunec.

250 K nagrade

tistemu, kateri mi preskrbi v mestu nemebljovane sobe in kuhinjo. Ponudba pod »J. P.« na upravo tega lista. 820 3-3

Prepričajte se, da kupite najboljši in najcenejši

čevlje

v trgovini 733 10-8

Anice Traun,

Maribor,

Grajski trg šte. v 1

DAMSKI MODNI SALON

Mileva Zakrajšek

Aleksandrova cesta šte. 45-I

izvršuje hitro in solidno vse v garderobo elegantne dame spadajoče obleke. Za kostume in plašče damski krojač.

Prenajanje starih oblek.

674 6-6

Pristopajte

Jugoslov. Matice!

Restavracija na južnem kolodvoru v Mariboru

se priporoča potujočemu občinstvu.

Priznana izborna kuhinja. Pristna vina in sveže pivo.

Fr. Stickler.

Zadružna banka

Centrala: SPLIT

Podružnice: MARIBOR, Zagreb, Novi Sad

Afilijacije:

Zadružna banka Reka, Zadružna štedionica Trst

Osnovn. glavnica: K 50.000.000.—

Bankovni oddelek:

Bavi se z vsemi bančnimi posli. Obavlja izplačila na vsa tu- zemska in inozemska tržišča pod najugodnejšimi pogoji.

Blagovni oddelek:

Kupuje in prodaja na veliko vse domače in prekomorske proizvode.

Menjalnica:

Kupuje in prodaja tuje valute, devize in čeke, ter vse vrste doma- čih in tujih efektov.

Vloge:

Sprejema denar na vložni žiro in tekoče račune ter jih obre- stuje pod najboljšimi pogoji.

Podružnica Maribor

Gusposka ulica 20 (Pirchanova hiša)

prične s poslovanjem

743

1. decembra 1920.

Pohištvo!

Tovarna in zaloga Koroška cesta 46-53

Peter Hochegger in drugi

priporočajo

svojo bogato zalogo kompletnih spalnih sob, kuhinjske opreme iz meh- kega in trdega lesa, kakor posamezne dele po znižanih cenah.

„BALKAN“

MARIBOR

Pisarna: Aleksandrova cesta 13. — Skladišča: Aleksandrova cesta 70, Koroška cesta 19.

Centrala: LJUBLJANA. — Podružnice: MARIBOR, BEOGRAD, ZAGREB, TRST, WIEN.

Brzjav. naslov: Spedbalkan.

Selitte z patentirani pohištvenimi vozovi na vse strani. o Skladišče spojeno s tiro južne železnice. o

Največje domače speditijsko podjetje v Jugoslaviji.

Telefon šte. 375

Speditija vseh vrst. o Sprejemanje blaga v skladišča. Zavarovanja in zavarovanja. o Mednarodni prevozi.

o Speditijsko dostavno podjetje južne železnice. o